

РЕШЕНИЕ

№ 1842

гр. София, 22.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **11247** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет.1, ап.71, представлявано от управителя Г. Г. Г. срещу Уведомително писмо изх. № 01-260-6500/1082 от 20.10.2020г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020, издадено от Директор на ОД на ДФ „Земеделие“- [населено място]. Излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Твърди, че през 2019г. дружеството е кандидатствало по мярка 14, сектор ДПЖ, по двете подмерки : 14.1 „Осигуряване на свободна подова площ за отглеждане на ДПЖ/древни преживни животни/ в стационарен Ж.О.“ и 14.2. „Осигуряване на необходима пасищна площ за отглеждане на ДПЖ на открито в пасищен Ж.О.“ Счита, че и двата животновъдни обекта /Ж.О./ отговарят на изискванията на чл.137 от Закона за ветеринарната дейност /ЗВД/, както е указано в УП на ДФЗ. Сочи, че в списъка на животните в заявлението по невнимание са включени и 5 броя ЕПЖ /едро преживни животни-крави/, собственост на дружеството, за които няма разрешение за отглеждане в тези Ж.О., но никой от ДФЗ не е реагирал при приемането на документите. Иска отмяна на оспорения акт и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез управителя си Г. Г. Г. поддържа подадената жалба. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – Директор на ОД на ДФ „Земеделие“- [населено място], редовно призован, не се представява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи, становищата на страните, събраните по делото относими към спора доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за подпомагане, представляващо и заявление за плащане, с идентификационен №26/14/3/01648 от 20.08.2019г., за подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР за периода 2014-2020 г. С последното заявление, дружеството е кандидатствало за плащания за хуманно отношение към животните в сектор ЕПЖ: за дейността "Осигуряване на свободна подова площ за отглежданите животни в ЖО" за 5 бр. крави - 5 ЖЕ, както и за дейността "Осигуряване на свободно отглеждане на открито на говеда над 6-месечна възраст и/или биволи от ЖО" за 2 бр. говеда 6.2 ЖЕ; в сектор ДПЖ, за дейността "Осигуряване на свободна подова площ за отглежданите животни в ЖО" за овце и кози – 76 бр. овце, 11.4 ЖЕ, както и за дейността "Осигуряване на свободно отглеждане на открито на ДПЖ от ЖО" – 22.26ха. Към заявлението са приложени изискуемите документи, в това число : План-програма на [фирма] - [населено място]; Удостоверение за регистрация на животновъден обект № 376/15.08.2019 г., издадено от Областна дирекция по безопасност на храните- [населено място] за ЖО рег. № 6433-0136 – ферма, предназначен за отглеждане на ДПЖ /овце/ с капацитет до 100 ДПЖ, находящ се в [населено място], [община], обл. Х.; Удостоверение за регистрация на животновъден обект за временно отглеждане на животни № 8/08.11.2017 г., издадено от Областна дирекция по безопасност на храните- [населено място] за ЖО на [фирма] - [населено място] – пасище, находящо се в [населено място], [община], обл. Х.; Договор за покупко-продажба от 18.12.2015г., вписан на 22.12.2015г. СВ – Д., по силата на който [община] продава на „Г. енд Ко“- Е. – [населено място] сграда – обор с площ от 452 кв.м в имот с пл. № 505 в кв. 2 по плана на [населено място], [община], обл. Х.; Договор за наем от 02.01.2019г., по силата на който „Г. енд Ко“- Е. – [населено място] отдава на [фирма] - [населено място]; собствения си недвижим имот : пристройка от 250 кв.м към имот с пл. № 505 в кв. 2 по плана на [населено място], [община], обл. Х.; Протокол от Общо събрание на [фирма] - [населено място] от 16.08.2019г., с който се възлага на управителя Г. Г. Г. дружеството да кандидатства по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020; Становище № I -1523/19.08.2019 г. на ОДБХ- [населено място], издадено на основание чл. 19а от Наредба № 4/08.08.2017г. в уверение на това, че животновъдният обект: 6433-0136 на [фирма] - [населено място], отговаря на всички ветеринарномедицински изисквания, включително, че собственикът/ползвателят на ЖО спазва изискванията, допринасящи за хуманно отношение към отглежданите животни съгласно Наредба № 14/03.02.2006 г. за минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане на телета, Наредба № 16/03.02.2006 г. за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопански животни, Наредба № 44/20.04.2006г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти, като е удостоверена налична подова площ и/или дворна площ във връзка с изискванията на Наредба № 4/08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020, като в документа изрично е посочено, че заявителят спазва законоустановените изисквания по мярката

и осигурява описаната в становището площ относно 2 бр. телета.

С УП изх. №01-260-2600/487 от 02.06.2020г., връчено на 10.07.2020г., заявителят е уведомен за установени нередовности в документацията, които са отстранени с придружително писмо от 10.07.2020г.

С оспореното Уведомително писмо изх. № 01-260-6500/1082 от 20.10.2020г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020, издадено от Директор на ОД на ДФ „Земеделие“ - [населено място], жалбоподателят е уведомен, че не е оторизирана субсидия по подаденото от него заявление за подпомагане/плащане във връзка с допустимите дейности по мярка 14 с ИД№26/14/3/01648 . Административният орган е мотивирал отказа за плащане /0.00 лева/ с извършени административни и/или проверки на място по всички подмерки, по които е кандидатствало дружеството : П. 14.1 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ЕПЖ: 14.1.1 "Осигуряване на свободна подова площ при индивидуално отглеждане в бокс/клетка/помещение, както групово в бокс/помещение за ЕПЖ – 0.00лв.; 14.1.2 "Осигуряване на свободно отглеждане на открито на ЕПЖ" – 0.00 лв.; П. 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ: 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ за отглеждане за ДПЖ " – 0.00лв.; 14.2.2 "Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ" – 0.00лв. Съображенията на административния орган са, че за Ж.О. №6433-0136 е установено несъответствие на капацитета съгласно издадено Удостоверение за регистрация на животновъден обект № 376/15.08.2019 г. по реда на чл.137 от ЗВД с броя и вида на отглежданите животни в него, като разрешението е само оглеждане на ДПЖ /овце/, но не и за ЕПЖ, поради което е нарушена разпоредбата на чл.10, ал.4 и чл.28, ал.1, т.4 от Наредба № 4/08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. Писмото е връчено на жалбоподателя на 24.10.2020 г., жалбата е подадена на 05.11.2020г. в деловодството на ОД на ДФ „Земеделие“ - [населено място].

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е частично основателна:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а, ал. 1 и ал. 4 ЗПЗП, изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, и може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. С т. I. 2 от Заповед № 03-РД/3372 #2/26.07.2019 г., изменена със Заповед № 03-РД/3372 #3/18.05.2020г, издадени от ИД на ДФЗ, на основание чл. 20, т. 2 и т.3 и чл. 20а, ал. 1 - 6 от ЗПЗП, на директорите на ОД на ДФЗ, съобразно териториалната им компетентност, са делегирани правомощия

по вземане на решения и издаване на уведомителни писма по чл. 24, ал. 1 от Наредба № 4/08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.

На следващо място, оспорваният административен акт е издаден в предписаната от чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, като в съдържанието си съдържа фактически и правни основания по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК. Съдът приема, че при издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила.

При постановяването на обжалвания административен акт е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл.24, ал.1 от Наредба № 4/08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г., ДФ „Земеделие“ - РА изпраща на земеделските стопани уведомително писмо с посочени мотиви за одобрение или неодобрение за участие/плащане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" в срок до три месеца от крайната дата на съответния период за прием. В случая неодобрението на жалбоподателя за участие по заявената мярка 14 "Хуманно отношение към животните", подмярка 14.1 – ЕПЖ и подмярка 14.2 – ДПЖ, е мотивирано с неспазване на изискванията на чл.10, ал.4 от Наредба № 4/08.08.2017 г., която гласи следното : „Броят, видът и категорията на животните в животновъдния обект, в който се отглеждат заявените за подпомагане животни, трябва да е в съответствие с капацитета на регистрирания по чл.137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност животновъден обект. Отделно от това е посочено и неспазване на изискванията на чл.28, ал.1, т.4 от Наредба № 4/08.08.2017 г., според който изплащането на финансовата помощ може да се намали или откаже, когато се установи, че земеделският стопанин не спазва изискванията за хуманно отношение към животните.

Видно от събраните по делото доказателства, заявлението на жалбоподателя по подмярка 14.2 – ДПЖ отговаря на изискванията на чл.10, ал.4 от Наредба № 4/08.08.2017г., тъй като броят, видът и категорията на животните в животновъдния обект №6433-0136 съгласно Удостоверение за регистрация на животновъден обект № 376/15.08.2019 г. по реда на чл.137 от ЗВД, има капацитета за отглеждане на до 100 бр. ДПЖ /овце/, а в случая е заявено за подпомагане по П. 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ: овце майки 75 бр., разплодници - 1 бр., агнета – 8 бр. Няма твърдения и не се констатира от извършени проверки, или по какъвто и друг начин, че е допуснато и нарушение на изискванията на чл.28, ал.1, т.4 от Наредба № 4/08.08.2017г., а именно неспазване на изискванията за хуманно отношение към животните. Обратното, видно от Становище № I -1523/19.08.2019 г. на ОДБХ- [населено място], животновъдният обект: 6433-0136 на [фирма] - [населено място], отговаря на всички ветеринарномедицински изисквания; собственикът/ползвателят на ЖО спазва изискванията, допринасящи за хуманно отношение към отглежданите животни съгласно Наредба № 14/03.02.2006 г. за минималните изисквания за защита и хуманно отношение при отглеждане на телета, Наредба № 16/03.02.2006 г. за защита и хуманно отношение при отглеждане и използване на селскостопански животни, Наредба № 44/20.04.2006г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти; удостоверена е налична подова площ и/или дворна площ във връзка с изискванията на Наредба № 4/08.08.2017 г. за прилагане на мярка 14

"Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020. Ето защо, в тази част жалбата е основателна, а оспореното УП, като противоречащо на материалния закон следва да бъде отменено.

Действително, както самият жалбоподател признава в жалбата си, същият не е имал капацитета да участва по П. 14.1 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ЕПЖ, тъй като съгласно Удостоверение за регистрация на животновъден обект № 376/15.08.2019 г., издадено от Областна дирекция по безопасност на храните- [населено място] за ЖО рег. № 6433-0136, същият е предназначен за оглеждане на ДПЖ /овце/ с капацитет до 100 ДПЖ. В този смисъл съдът счита, че изводът на административния орган, че за П. 14.1 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ЕПЖ, е допуснато нарушение на чл.10, ал.4 от Наредба № 4/08.08.2017 г., доколкото е поискано финансово подпомагане за 5 броя крави, които са извън обхвата на удостоверението по чл.137 от ЗВД. Що се касае до заявените 2 бр. телета, Становище № I -1523/19.08.2019 г. на ОДБХ- [населено място], удостоверява, че в животновъдния обект: 6433-0136 на [фирма] - [населено място], се спазват законоустановените изисквания по мярката и осигурява описаната в становището площ и относно 2 бр. телета.

При извършената служебна проверка по чл. 168 АПК във вр. чл. 146 АПК съдът намира, че в оспорваното Уведомително писмо изрично са посочени правните основания за постановения отказ, но същият е издаден без да се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за преценката на административния орган спрямо жалбоподателя по двете подмерки. В случая е следвало да бъде постановен отказ само отношение на ЕПЖ- 5бр. крави, които не съответстват на издаденото удостоверение за ЖО. Предвид гореизложеното, Директорът на ОД ДФЗ - Х. е постановил акт без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. Формалното обосноваване за наличието на основание за отказ на заявителя по двете подмерки, не означава, че отказът е надлежно мотивиран. Мотивите следва да сочат какви фактически констатации е направил административният орган при издаването на акта и въз основа на какви доказателства. Изискването за мотивираност, изведена от конкретни доказателства, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че административният орган не е изпълнил изискването на чл. 35 и чл. 36 от АПК като налице е нарушение на материалния закон и на процесуалните правила, тъй като органът не е обсъдил в цялост фактите и обстоятелства от значение за случая. Неизлагането на мотиви съставлява самостоятелно отменително основание по чл. 146, т. 2 АПК, като практиката на ВАС в тази насока е константна.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт не отговаря на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата срещу него като основателна и следва да бъде уважена, а оспорения акт отменен в частта за ДПЖ. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК, доколкото естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът следва да изпрати преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на сумата от 350, представляващи 50 лева държавна такса за образуване на дело и 300 лева адвокатско възнаграждение съгласно представения договор за правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо изх. № 01-260-6500/1082 от 20.10.2020г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 14 "Хуманно отношение към животните" от ПРСР 2014-2020, издадено от Директор на ОД на ДФ „Земеделие“ - [населено място] в частта му, с която е отказано да бъде оторизирана субсидия по заявление ИД№26/14/3/01648 от 20.08.2019г. от [фирма] - [населено място] по П. 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ: 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ за отглеждане за ДПЖ" и 14.2.2 "Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ".

ВРЪЩА административната преписка на Директора на Областна дирекция на Държавен Фонд "Земеделие" – Х. за ново произнасяне по заявление ИД№26/14/3/01648 от 20.08.2019г. от [фирма] - [населено място] по П. 14.2 „Хуманно отношение към животните“ в сектор ДПЖ: 14.2.1 "Осигуряване на свободна подова площ за отглеждане за ДПЖ" и 14.2.2 "Осигуряване на свободно отглеждане на открито за ДПЖ", при съобразяване със задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен Фонд "Земеделие" да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, ет.1, ап.71, представлявано от управителя Г. Г. Г., сумата в размер на 350 /триста и петдесет/ лева, представляваща направени разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС по реда на АПК, в 14-дневен срок, от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :

